

РЕШЕНИЕ

№ 2096

гр. София, 28.03.2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.02.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева
ЧЛЕНОВЕ: Евгения Иванова
Мargarита Йорданова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **11043** по описа за **2015** година докладвано от съдия Margarита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Съвет за електронни медии /СЕМ/, с представляващ доц.Георги Лозанов, чрез пълномощник, срещу Решение № / без номер/ от 04.09.2015г., постановено по НАХД № 23034/2014г. по описа на СРС, 15 състав, с което е отменено НП № РД-10-45/18.11.2014г. на председателя на СЕМ, с което на основание чл.126,ал.1,във вр. с чл.127, ал.2 от ЗРТ, на „ БТВ Медия Груп” ЕАД е наложено административно наказание „ имуществена санкция” в размер на 3000.00 лв. за нарушение на чл.75, ал.10 от ЗРТ.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост на оспорваното решение като е посочено, че същото е постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Посочва се, че неправилно СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство са били допуснати процесуални нарушения. Твърди се още, че както в АУАН, така и в НП е налице пълнота на описанието на нарушението, като са спазени изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Възражава се, че санкционираното лице е осъществило състава на вмененото му с НП нарушение. Въззивният съд не бил обсъдил в цялост приетите по делото доказателства и с оглед на това е достигнал до неправилен извод за липсата на административно нарушение от страна на санкционираното дружество. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа подадената касационна жалба, по съображения подробно посочени в същата. Моли атакуваното решение на СРС да бъде отменено, съответно да се потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба – „ БТВ Медия Груп” ЕАД,чрез процесуалния си представител, в писмен отговор по касационната жалба, в

съдебно заседание и в писмени бележки оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, Шестнадесети касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал.1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна СРС е установил, че на 15.05.2014 г. в административната сграда на СЕМ, в гр.София, при преглед на записи от интегрираната система за мониторинг на програмата на „bTV Action”, излъчена на 07.05.2014 г., в интервалите 20:45-20:51 и 20:53:40- 21:00 часа е установена разлика между нивата на звука на излъчваните търговски съобщения / реклами и самопромоции/ и тези на останалата част на програмата. Посоченото било констатирано от служители на СЕМ. Същите първоначално прегледали записа без специална техника и като субективно възприели разлика в звука между отделните рекламни блокове и останалата частна програмата, измерили програмата със специален уред от системата TLS, закупена за измерване на силата на звука. Измерването от специалната система било удостоверено чрез протоколи, приложени към административнонаказателната преписка. Прието било, че е нарушена разпоредбата на чл.75, ал.10 от ЗРТ.За констатираното нарушение бил съставен АУАН който бил предявен и подписан с възражения. Такива били депозирани и в срока по чл.44 от ЗАНН, но били приети за неоснователни като въз основа на АУАН АНО издал оспорваното пред съда НП.

За да отмени оспорваното НП СРС приел, че същото е издадено от компетентен орган, но в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като при издаването на АУАН и НП не са спазени императивните изисквания на нормите на чл.42 и чл. 57 от ЗАНН. По същество е приел, че е налице неправилно приложение на материалния закон, като от приложените доказателства по преписката не се установявало безспорно, че дружеството е осъществило състава на вмененото му с НП нарушение.

Така постановеното решение е правилно, поради следните съображения:

При постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, извършил е цялостна проверка на обжалвания административен акт. Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните поотделно и в цялост. В мотивите към решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

Неоснователни са възраженията на касатора, че при съставянето на АУАН и НП не са били допуснати нарушения на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.

21/

5 от ЗАНН. Видно от съдържанието както на съставения АУАН, така и в НП не е налице пълнота в словестното описание на извършеното нарушение. Липсват и не са посочени всички релевантни факти от обективна страна за извършеното нарушение. Видно е, че наказващият орган е ангажирал отговорността на дружеството за нарушение на чл.75, ал.10 от ЗРТ, която разпоредба предвижда забарана аудио-визуалните търговски съобщения и търговските съобщения в радиоуслуги да се излъчват със сила на звука, по-голяма от силата на звука на останалата част от програмата. Липсват обаче, конкретно посочване коя точно от измервателните единици / посочени в представените измервателни протоколи/ е относима към констатираното нарушение. Не е посочено конкретно дали е била констатирана разлика в звука между излъчените реклами на конкретно предаване или тази разлика е констатирана за останалата част от програмата/ която включва различни предавания, самопромоции, телевизионни пазари и др./, което е довело до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Фактическата обстановка следва да бъде описана в пълнота във всеки АУАН и НП, като описанието трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Това от своя страна е необходима предпоставка за точното подвеждане на извършеното нарушение под хипотезата на конкретна правна норма. В акта за установяване на административното нарушение и в наказателното постановление, издадено въз основа този акт, трябва да бъдат посочени и да съществува единство, както между посочените като нарушени законови норми, така и между словестното описание на нарушението и посочения като нарушен закон, както и в датата и мястото на извършване на нарушението. Всеки пропуск в тази насока, какъвто представлява липсата на всички релевантни за нарушението факти от обективна и субективна страна, противоречие между описанието на нарушението и посочената правна норма, не посочване или грешно посочване на мястото на извършване на нарушението и датата на извършване на нарушението, има за последица неопределеност при установяване на нарушението и в сериозна степен застрашава правото на защита на засегнатото лице. Още при съставянето на акта трябва да са безспорно ясни обстоятелствата по обвинението, което се отправя на административно привлечения, защото съставеният акт има и тази функция - официално обвинение в извършване на правонарушение. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта и тази възможност е следвало да му се осигури. С оглед на горното настоящият касационен състав счита, че правилно СРС е приел, че нарушението не е индивидуализирано в достатъчна степен като това води и до нарушение на правото на защита на санкционираното лице.

Отделно от това следва да се отбележи, че наказващият орган е определил едно наказание за две отделни нарушения. Описаното и вменено за извършено в НП нарушение е за две деяния, извършени макар и на една и съща дата от едно и също лице, но по различно време. Тези две деяния се изразяват в това, че през всеки един от посочените времеви интервали -20:45-20:51 и 20:53:40- 21:00 часа, дружеството не е изпълнило вмененото му с разпоредбата на чл.75, ал.10 от ЗРТ задължение. Всяко неизпълнение за всеки един от интервалите на това задължение съставлява отделно административно нарушение. Неправилно административният орган е приел и твърди, че се касае за едно нарушение. Наказващият орган е нарушил не само принципа за законоустановеност на нарушенията и наказанията, нарушавайки

чл.18 от ЗАНН, но е изразил и една неясна воля за кое точно от описаните нарушения ангажира отговорността на наказаното лице.

Допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила са самостоятелно основание за отмяна на оспорваното НП. Като е достигнал до този извод СРС е постановил един правилен съдебен акт, в пълно съответствие със закона, поради което касационната инстанция намира, че не са налице сочените от касатора касационни основания за незаконосъобразност на въззивното решение. Постановеното решение от СРС, 15 състав е правилно и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ ГРАД, Шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № / без номер/ от 04.09.2015г., постановено по НАХД № 23034/2014г. по описа на Софийски районен съд, 15 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателен.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ

гр. София, 4. 09. 2015г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 15-ти състав, в публично заседание на пети юни, през две хиляди и петнадесета година, в състав:

Председател: ПОЛИНА ВЕЛИЧКОВА

при участието на секретаря Емилия Стойчева, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 23034** по описа за **2014** година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № РД-10-45/ 18. 11. 2014 г. на Председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал. 1 във вр. с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ, на "БТВ МЕДИА ГРУП" ЕАД, ЕИК 130081393 е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 75, ал. 10 от Закона за радиото и телевизията.

Жалбоподателят „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, чрез процесуалния си представител юрисконсулт, намира посоченото наказателно постановление за незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалноправните разпоредби и при съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че в обжалвания акт е ясно очертан предметът на изследване, тъй като законодателят в нормата на чл. 75, ал. 10 от ЗРТ предвижда ограничение за силата на звука при излъчването на аудиовизуалните произведения, а в обжалваното наказателно постановление е наложена санкция за неспазване на нивото на звука, които според процесуалния представител на жалбоподателя са различни понятия. Предвид това, се изложени съображения за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Отделно от това, са изтъкнати доводи, че сигналът не е проверен директно от източника. Представени са аргументи за неправилно измерване от страна на наказващия орган на моментните стойности на звука, а не осреднените.

Също така, в жалбата се твърди, че както в съставения акт, така и в приложените протоколи липсват данни за уреда за измерване, както и за метода, по който са извършени изследванията.

В съдебно заседание, процесуалният представител на жалобоподателя - юриконсулт [REDACTED], поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Представя подробни аргументи в писмени бележки.

Въззиваемата страна чрез юриконсулт [REDACTED], взема становище за неоснователност на жалбата, като също в писмени бележки излага подробни съображения в тази насока.

СЪДЪТ, въз основа на събраните и приложени по делото доказателства, и след като съобрази исканията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 15. 05. 2014 г. в административната сграда на СЕМ - гр. София, бул. Шипченски проход № 69, при преглед на записи от интегрираната система за мониторинг, на програмата на „bTV Action”, излъчена на 7. 05. 2014 г. в интервалите 20:45 – 20:51 и 20:53:40 – 21:00 часа е установена разлика между нивата на звука на излъчваните търговски съобщения (реклами и самопромоции) и тези на останалата част на програмата.

Посоченото било констатирано от свидетелите [REDACTED], който работел на длъжност „главен инспектор” в Съвета за електронни медии, както и от неговите колеги [REDACTED] и [REDACTED].

Тримата служители на СЕМ първоначално прегледали записа без специална техника и като субективно възприели разлика в звука между рекламните блокове и останалата част на програмата, измерили програмата със специален измервателен уред от системата TLS, закупена за измерване на силата на звука. Измерването от специалната система било удостоверено чрез протоколи, приложени към административно-наказателната преписка.

Предвид това, свидетелят [REDACTED] съставил на „БТВ МЕДИА ГРУП” АД АУАН № НД-01-73/ 07.07. 2014 г. за нарушение на чл. 75, ал. 10 от ЗРТ.

Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели, както и в присъствието на упълномощен представител на дружеството, който го подписал и отбелязал, че ще представи писмени възражения в законоустановения срок.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпили писмени възражения от дружеството, в които подробно са изложени съображения, че неправилно предмет на проверката е било нивото на звука, а не силата на звука, поради което изследването и установяването на разлика в нивото на звука не попада в предметния обхват на санкцията по чл. 75, ал. 10 от ЗРТ. Отбелязано е, че неправилно измерванията са направени върху записи от интергираната система на СЕМ, а не върху материал от източника на звуковия сигнал. Посочени са и възражения, че липсват данни за уреда за измерване, както и за метода, по който са извършени изследванията.

Въз основа на съставения АУАН № НД-01-73/ 07.07. 2014 г. било издадено и обжалваното Наказателно постановление № РД-10-45/ 18. 11. 2014 г. на Председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал. 1 във вр. с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ, на "БТВ МЕДИА ГРУП" ЕАД, ЕИК 130081393 е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 75, ал. 10 от Закона за радиото и телевизията.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите

, както и останалите писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

При така установеното от фактическа страна, съдебният състав намира за установено от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок от надлежно легитимирано лице, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

В издадения АУАН е посочено следното: „На 7. 05. 2014 г. в интервалите 20:45 – 20:51 и 20:53:40 – 21:00 часа в програмата на bTV Action, е установена разлика между нивата на звука на излъчваните рекламни търговски съобщения (реклами и самопромоции) и тези на останалата част на предаването”.

Впоследствие, в обжалваното наказателно постановление, освен цитираната констатация в АУАН, е посочено, че „като е включил в програма „bTV Action”, излъчена на 07 май 2014 г., посочените рекламни блокове (аудио-визуални търговски съобщения) с по-голяма сила на звука от останалата част на програмата, доставчикът на медийни услуги „БТВ МЕДИА ГРУП” ЕАД е извършил нарушение на чл. 75, ал. 10 от Закона за радиото и телевизията”.

Съдът намира, че твърденията за извършено нарушение, изложени в АУАН и обжалваното наказателно постановление, са твърде общи, което в значителна степен е ограничило възможността на наказаното лице да разбере в какво се състои извършеното нарушение. Телеграфният стил, с който е описано нарушението, по своята същност се приравнява на липса на описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е било извършено, което е в противоречие с нормата на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

На първо място, не е конкретизирано в цифрово изражение каква е разликата между силата на звука на рекламните блокове и тази на останалата част на излъчваната програма.

Освен това, от двата акта не става ясно и кои стойности са взети предвид при измерването на силата на звука – дали са взети предвид моментни стойности на звука (и ако са взети моменти стойности, от кой момент са взети предвид същите) или е взета предвид осреднената стойност на звука на излъчваните рекламни блокове, съпоставена с осреднената стойност на звука на останалата част на излъчената програма.

Действително, в наказателното постановление е посочено, че измервателните протоколи, които в табличен и графичен вид отразяват силата на звука на излъчваната програма за периода на нарушението, предмет на обжалваното наказателно постановление, са неразделна част от акта. Макар същите бяха приобщени към материалите по делото в хода на съдебното следствие, съдът не намира основание да приеме, че посредством тях за нарушителя е било обективно възможно да разбере за какво точно нарушение е бил наказан. Това е така поради следните съображения:

На първо място, измервателните протоколи са на английски език. Недопустимо е, когато същите са част от административно-наказателната преписка, да бъдат на език, различен от официалния за страната или поне да не са съпроводени с превод на български език. На следващо място, видно от измервателните протоколи, същите съдържат няколко таблици, при които се вземат предвид различни измервателни

единици: Timecode, Peak Channel, Peak level, Shortterm Max, Shortterm Min, Integrating. Посочените измервателни единици също не са придружени с превод на български език, което да поставя наказаното лице в обективна яснота какво точно е взето предвид при измерването на силата на звука. Нито в акта, нито в обжалваното наказателно постановление е посочено коя точно от измервателните единици е относима към констатираното нарушение по чл. 75, ал. 10 от ЗРТ.

Едва в съдебното заседание беше уточнено, че се взема предвид моментната стойност на звука, което е отбелязано в измервателните протоколи като Peak Level, а не осредненото ниво на звука - Integrating.

Следва да се отбележи още, че в акта за установяване на административно нарушение, се твърди, че „е установена разлика между нивата на звука на излъчваните рекламни търговски съобщения (реклами и самопромоции) и тези на останалата част на предаването”.

В наказателното постановление, освен установеното в АУАН несъответствие между звука в рекламните търговски съобщения и „останалата част на предаването”, се изтъкват аргументи за разлика в силата на звука между рекламните блокове (аудио-визуални търговски съобщения) и „останалата част на програмата”.

Нормата на чл. 75, ал. 10 от ЗРТ предвижда забрана аудио-визуалните търговски съобщения и търговските съобщения в радиоуслуги да се излъчват със сила на звука, по-голяма от силата на звука на останалата част от програмата.

Необходимо е да се посочи, че законодателят е вложил различно съдържание в термините предаване и програма.

Съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗРТ, аудио-визуално предаване е поредица от движещи се изображения със или без звук, което представлява обособена част от програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на аудио-визуални медийни услуги и чиято форма е сравнима с формата и съдържанието на телевизионно излъчване.

С § 1, т. 3. от Допълнителните разпоредби на ЗРТ, е дадено определение на термина "програма", а именно - система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема.

Безсъмнено е, че предаването като обособена част от програмната схема е елемент от програмата. Но нормата на чл. 75, ал. 10 въвежда забрана за разлика между силата на звука на търговските съобщения и останалата част на програмата, което безспорно включва всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема.

С посочването в АУАН и НП, че е установена разлика между нивата на звука на излъчваните рекламни търговски съобщения (реклами и самопромоции) и тези на останалата част на предаването, административно-наказващият орган е довел до неяснота санкционираното лице да разбере в какво точно се състои неговото нарушение – дали е било за разлика в звука между излъчените реклами и на конкретно предаване (новини, филм, сериал, детско предаване или др.) или е било за разлика в звука на излъчените реклами и на останалата част на програмата (която включва не само предавания, но и самопромоции, телевизионни пазари и др.).

Освен това, разликата в използваните термини „ниво на звука” и „сила на звука”, които в АУАН и НП са приети като синоними, предпоставя неразбираемост и относно въпроса какво точно е взел предвид административно-наказващият орган при констатиране на нарушението по чл. 75, ал. 10 от ЗАНН, доколкото в съдебното заседание беше установено, че всяка от страните влага различно съдържание в използваните термини, а законодателят в твърдяната за нарушена норма на чл. 75, ал. 10 от ЗАНН въвежда забрана за разлика в „силата на звука”, а не и за „нивото на звука”.

Непрецизната, непълна и неясна формулировка на описаното в обжалвания акт нарушение, води до невъзможност да се установи в какво точно се изразява възприетото от наказващия орган деяние на санкционираното дружество като такова, осъществяващо състава на нарушение по чл. 75, ал. 10 от ЗРТ.

Повърхностно изложените в двата акта фактически обстоятелства, дори и да могат да се установяват от доказателствата по административно-наказателната преписка и събраните в хода на съдебното следствие такива, е следвало да намерят обективен и изчерпателен израз в съдържанието както на акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление при описанието на нарушението, като е недопустимо да се извличат по пътя на формалната или правната логика.

Липсата в акта, поставил началото на административно-наказателното производство, на описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е било извършено, е в значителна дисхармония с изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН.

По този начин е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до накърняване правото на защита на дружеството - жалбоподател, доколкото е било лишено от възможността да се разбере конкретно какво нарушение се твърди, че е извършено, и да се защитава пълноценно по него.

Допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила са се пренесли и в обжалваното наказателно постановление, в което отново не е отразена в пълнота фактическата обстановка по нарушението. Това от своя страна обективира извод за допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Освен това, в АУАН и НП не е посочено и мястото на извършване на нарушението. Мястото на извършване на нарушението като елемент от състава на административното нарушение и като основен реквизит на НП следва да бъде ясно и конкретно, небудещо съмнения. В случая не става ясно къде е извършено нарушението, като само може да се предполага, че е в гр. София, доколкото дружеството - жалбоподател е със седалище в гр. София. Липсата на място на извършване на нарушението в НП, като основен реквизит от същото, представлява съществено процесуално нарушение, предвид обстоятелството, че е нарушена императивна норма и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Реквизитите на АУАН и НП са изчерпателно изброени и императивно определени, поради което липсата на който и да е от тях води до порочност на издадения акт.

Макар съдът да не споделя твърденията на жалбоподателя, че в АУАН е следвало да се посочат данни за уреда на измерване, доколкото изискването за описанието на доказателствата, при които е извършено нарушението, не е елемент от задължителните реквизити по чл. 42 от ЗАНН, както и че сигналът на излъчената програма на "bTV Action" е следвало да бъде проверен директно от източника (доколкото такова законово изискване изобщо липсва), то изложените по-горе съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати в хода на административно-наказателното производство са достатъчни съдът да прецени, че са налице основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Настоящият съдебен състав намира за необходимо да посочи, че дори ако се приеме, че не са нарушени процесуалните правила при издаване на АУАН и НП, то отново не са налице основания за налагане на административно наказание за извършено нарушение на чл. 75, ал. 10 от ЗРТ, поради следните съображения:

Съгласно посочената разпоредба, аудио-визуалните търговски съобщения и търговските съобщения в радиоуслуги не трябва да се излъчват със сила на звука, по-голяма от силата на звука на останалата част от програмата.

Ето защо „останалата част на програмата” представляват всички останали аудио-визуални произведения, излъчени в програмата на съответния доставчик на медийни услуги, като при определяне на силата на звука следва да бъдат приети осреднени стойности на силата на звука на цялата програма, излъчена между отделните рекламни блокове.

В съдебното заседание, проведено на 5. 06. 2015 г., беше уточнено, че при съблюдаване на съответствието на излъчваната програма с разпоредбата на чл. 75, ал. 10 от ЗРТ, се взема предвид моментната стойност на звука, което е отбелязано в измервателните протоколи като Peak Level, а не осредненото ниво на звука - Integrating.

Моментното измерване на силата на звука между търговските съобщения и малък отрязък от останалата част на програмата не е достатъчно надежден показател за извършено нарушение на чл. 75, ал. 10 от ЗРТ. И това е така, защото ако излъчването на търговските съобщения е предхождано от програма, в която в последните секунди по обективни причини силата на звука е намалена или пък звук изобщо липсва (например тих разговор или кадри с пейзаж без звук), то при всички случаи безсъмнено би се отчела значителна разлика в моментното излъчване на звука при започването на рекламния блок, който винаги трябва да е ясно отделен от останалата част на програмата по съответен начин - чрез визуални и/или звукови, и/или пространствени средства, съгласно нормата на чл. 85, ал. 2 от ЗРТ.

Нормата на чл. 75, ал. 10 от ЗРТ е създадена с цел потребителите на аудио-визуалните медийни услуги да бъдат предпазени от неприятното усещане за разлика между силата на звука на наблюдаваната от тях програма и силата на звука на рекламния блок, прекъснал съответната програма, която разлика да налага намаляването на звука от страна на потребителя чрез активиране на съответен бутон на средството за възприемане на съответната аудио-визуална програма, регулиращ силата на звука.

Ето защо, според настоящия съдебен състав, волята на законодателя при създаването на нормата на чл. 75, ал. 10 от ЗРТ е била средната сила на звука при излъчването на рекламните блокове да не се различава от средната сила на звука на цялата програма, излъчена между отделните рекламни блокове.

Предвид това, неправилно в конкретния случай при констатиране на нарушението по чл. 75, ал. 10 от ЗРТ за съпоставка между отделните части на програмата са използвани моментните стойности на звука, а не е била взета предвид именно средната сила на звука при излъчването на рекламните блокове, от една страна, и на останалата част на програмата, излъчена между отделните рекламни блокове, от друга страна.

Горните съображения мотивират необходимостта от отмяна на обжалваното наказателно постановление, поради незаконосъобразност на същото.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 3 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД-10-45/ 18. 11. 2014 г. на Председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал. 1 във вр. с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ, на "БТВ МЕДИА ГРУП" ЕАД, ЕИК 130081393 е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 75, ал. 10 от Закона за радиото и телевизията.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

